

[Helge Larsen.]

tilladelse til eller eneretsbevilling for oprettelse og drift af radiofoni- og fjernsynsstationer. Jeg opfordrer til at stemme imod dette ændringsforslag.

Når jeg derved også anbefaler at bevare statsradiofoniens eneret, er det ud fra et synspunkt, som ikke har været nævnt her i dag, men som jeg nævnte ved lovforslagets første behandling, og som jeg kort vil gentage. Der er af det ærede medlem fru Nina Andersen givet mange begrundelser for, at det rent praktisk vil være vanskeligt at etablere privatkoncessionerede sendere. Det synspunkt, jeg vil føre frem, er dette, at jeg frygter for, at en ophævelse af statsradiofoniens eneret meget let kan betyde, at økonomisk stærke enkeltpersoner, grupper eller organisationer skal sikre sig en indflydelse på opinionsdannelsen, som kan begrænse andre, mindre stærke gruppers adgang til at føre deres meninger frem. Det er et synspunkt, som vejer tungt til for mig og det parti, jeg repræsenterer, og jeg anbefaler at stemme imod mindretallets ændringsforslag herom.

Jeg må måske også lige i denne forbindelse pege på det inkonsekvente i, at udvalgets mindretal vil åbne adgang til kommercielt fjernsyn, altså fjernsyn finansieret gennem reklamer, samtidig med at der nu foreligger en henstilling til Nordisk Råd om at lade hele dette store problemkompleks udrede med henblik på en eventuel fællesnordisk stillingtagen.

Meget stor betydning tillægger jeg derimod udvalgets enstemmige anbefaling af, at Danmarks radio iværksætter regionale udsendelser. Det er jo ingen hemmelighed, at man ofte, især i provinsen, hører den kritik, at statsradiofoniens program er alt for københavnsk. Som oftest er kritikken nok uberettiget, idet den overser, at meget af det, som har interesse for alle lyttere og fjernseere, vel nok er knyttet til København, men det udelukker ikke det berettigede i følelsen af, at mange af provinsens problemer ikke behandles så udførligt af den monopoliserede statsradiofoni, som de egentlig burde. Derfor vil regionale udsendelser utvivlsomt blive modtaget med tilfredshed. De vil kunne bidrage til at belyse mange problemer egnsvis, også aktuelle problemer, som det for opinionsdannelsen er vigtigt at

få belyst, ikke mindst i betragtning af, at der med bladdøden jo kommer til at mangle nogle led i den tidligere så udbyggede kæde af opionsskabende organer. Det er vel heller ikke utænkeligt, at der kan være lokale problemer, som fortjener udførligere behandling end den, de har fået hidtil, og jeg vil med henblik på den nye radios virksomhed pege på, om der måske ikke kunne hentes en gavnlig inspiration, ja, måske ligefrem indføres et konkurrencemoment, hvis man f. eks. lod program 2 helt eller delvis redigere fra en jysk radioledelse, f. eks. i Århus.

Det ændringsforslag, som i øvrigt har været drøftet stærkest her under debatten til nu, er ændringsforslaget af mindretallet vedrørende radiatorådsvalget. Det er ganske rigtigt, som det er blevet bemærket af tidligere ærede ordførere, at spørgsmålet om radiatorådsvalget er det centrale i dette lovforslag. Jeg vil herom gerne sige, at den ordning, som her indføres, jo er væsentlig bedre end den gamle ordning. Efter den gamle ordning udpegede lytterforeningerne i realiteten 6 medlemmer af radiatorådet; de får efter nyordningen indstillingsret til 10 medlemmer, som vælges af folketinget. Jeg understreger i denne forbindelse, hvad udvalget i betænkningen udtaler, at folketinget står frit ved valget af disse 10 medlemmer. At folketinget står frit, vil sige, at man vil kunne vælge uden for de indstillede kredse. Dette finder jeg rigtigt af to grunde. For det første må, som det blev antydnet ved første behandling, folketinget naturligvis være suverænt; og for det andet ville det jo være urimeligt, om de ca. 20 pct. af lytterne og fjernseerne, der er organiseret i lytter- og fjernseerorganisationer, gennem indstillingsretten med hensyn til de 10 medlemmer skulle være de eneste, hvis interesser blev tilgodeset; der er lyttere og fjernseere uden for de organiserede kredse, hvis synspunkter det vil være rimeligt at tage med i betragtning. Må jeg i denne forbindelse gøre opmærksom på, hvad flertallet udtaler, at man betragter de politiske partiers repræsentation i radiatorådet som normalt tilgodeset gennem de repræsentanter, der vælges af de i finansudvalget repræsenterede partier, og at de 10 radiatorådsmedlemmer, der repræsenterer lyttere og fjernseere, bør udpeges blandt